

Det endelige godtgørelsesbeløb er fastsat i stk. 2. Godtgørelsen udgør som hovedregel 100 kr. om måneden for perioden 1. marts-31. december 1975. Godtgørelsen dækker således de måneder i 1975, hvor de dyrtidsportioner, der udløses af januarpristallet, i almindelighed skulle have været udbetalt.

For visse persongrupper med dyrtidsreguleret løn m.v. vil bortfaldet af de nævnte dyrtidsportioner imidlertid indtræde på et senere tidspunkt end den 1. marts 1975. Det gælder for mange offentligt ansatte og for visse offentlige pensioner. For disse grupper skal der efter lovforslaget ske en begrænsning af retten til godtgørelse for dyrtid, idet der kun skal ydes godtgørelse med 100 kr. om måneden fra det tidspunkt, hvor dyrtidsportionerne falder bort, og indtil udløbet af 1975. Det samlede godtgørelsesbeløb for indkomståret 1975 skal efter forslaget højst kunne udgøre 10 pct. af A-indkomsten og indtægten om bord i hele 1975. Ved beregningen af de 10 pct. medtages de af lov om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag omfattede statstjenestemandspensioner m.v. Det hænger sammen med, at bortfaldet af januardyrtidsportionerne også skal omfatte disse offentlige pensioner. Derimod skal der ved beregningen af de 10 pct. ses bort fra de sociale pensioner (folkepension, invalidepension og enkepension) og fra private pensioner, løbende udbetalinger i henhold til forsikringer eller indekskontrakter samt udbetalingerne fra ATP. Det samme gælder visse former for A-indkomst, som efter finansministerens bestemmelse specielt undtages fra ordningen. En sådan bestemmelse vil blive truffet med hensyn til de transbestemte sociale ydelser og understøttelser ved strejke og lockout.

Hvis indkomsten i 1975 er så stor, at 10 pct.-reglen ingen betydning får, vil den skattepligtige have ret til godtgørelse også for de måneder i perioden (normalt 1. marts-31. december 1975), hvor han måtte være uden nogen indtægt.

Medens reglerne om det endelige godtgørelsesbeløb findes i § 1, indeholder § 2 regler om arbejdsgivernes løbende udbetalinger af den foreløbige godtgørelse.

§ 1, stk. 3, handler om beregningen af godtgørelsen for dyrtiden, hvor indkomstansættelsen kun omfatter en del af et år. Her skal indkomsten forinden skatteberegningen omregnes til en helårsindkomst. Godtgørelsen skal imidlertid i modsætning til skatterne beregnes på grundlag af A-indkomsten, forinden denne omregnes til helårsindkomst.

Til § 2.

§ 2 indeholder regler om arbejdsgivernes løbende udbetalinger af foreløbige godtgørelsesbeløb. Den lø-

bende udbetaling af den foreløbige godtgørelse strækker sig som hovedregel over perioden 1. marts-31. december 1975. For de persongrupper, der er nævnt i forslagens § 1, stk. 2, 2. pkt., påbegyndes den løbende udbetaling dog på et senere tidspunkt end 1. marts 1975.

Udbetalingerne skal foretages af den, der efter kildeskattelovens § 46 har pligt til at indeholde skat af A-indkomsten. Om bord på skibe, som er omfattet af sømandsskatteordningen, foretager skibsføreren udbetalingerne på rederiets vegne. Det er kun den arbejdsgiver, som er i besiddelse af den skattepligtiges hovedkort (herunder frikort) eller sømandsskattekort, som skal og kan foretage udbetaling af den foreløbige godtgørelse. Det er i den henseende uden betydning, om den skattepligtige beskattes på grundlag af bruttotrækprocent.

Finansministeren fastsætter nærmere regler om de foreløbige udbetalinger og bestemmer størrelsen af de foreløbige godtgørelsesbeløb pr. uge og dag. Ved fastsættelsen af disse satsers må det tilstræbes, at indkomstmottagerne gennem de foreløbige udbetalinger (som regel i løbet af 10 måneder), skal kunne opnå fuld dækning for hele det årlige godtgørelsesbeløb for dyrtiden efter § 1, stk. 2, 1. og 2. pkt.

Reglerne om aflønning og dyrtidsregulering af lønningerne er så mangfoldige og vanskelige at overskue, at det er meningen, at både arbejdsgivernes og lønmottagerens organisationer skal tages med på råd, når der skal udarbejdes nærmere retningslinier for de foreløbige udbetalinger, og når satserne pr. dag og uge skal fastlægges.

Der ydes ikke nogen foreløbig godtgørelse ved udbetalingen af offentlige, sociale pensioner og private pensioner m.v. Det hænger sammen med reglerne i § 1, stk. 2, hvorefter disse A-indkomster ikke indgår i grundlaget for beregning af de endelige godtgørelser.

Efter § 1, stk. 2, 7. pkt., skal finansministeren kunne bestemme, at forskellige former for A-indkomst holdes uden for ordningen, og efter § 2, stk. 3, 2. pkt., kan det i forbindelse hermed bestemmes, at arbejdsgiveren (den indeholdelsespligtige) ikke skal udbetale foreløbige godtgørelser ved afregningen af sådanne undtagne A-indkomster. Denne sidste bestemmelse, som indholdsmæssigt svarer til § 2, stk. 3, 1. pkt., vil kun blive benyttet i rene undtagelsestilfælde, idet reglerne for, hvornår arbejdsgiverne skal udbetale foreløbig godtgørelse, må være enkle og klare. Det må antages, at bestemmelsen vil blive benyttet på de transbestemte sociale ydelser og understøttelse under strejke og lockout.